

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

132. SESJA PLENARNA KR-U, 5.12.2018–6.12.2018

Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Program prac Komisji Europejskiej na 2019 r.

(2019/C 86/01)

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając:

- program prac Komisji Europejskiej na rok 2019 ⁽¹⁾,
- protokół o współpracy z Komisją Europejską z lutego 2012 r.,
- wspólną deklarację w sprawie priorytetów legislacyjnych UE na lata 2018–2019;

1. Podkreśla, że rok 2019 będzie miał kluczowe znaczenie dla przyszłości Unii Europejskiej, gdyż same jej fundamenty są dzisiaj kwestionowane. Przypomina w związku z tym absolutną konieczność powiązania szczebla oddolnego ze szczeblem europejskim oraz włączenia przedstawicieli lokalnych i regionalnych i obywateli europejskich w opracowywanie i wdrażanie polityki UE, szczególnie za pomocą odpowiedniego zastosowania aktywnej pomocniczości i wielopoziomowego sprawowania rządów.

2. Apeluje, by porozumienie w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) osiągnięto wcześniej, przed wyborami europejskimi w maju 2019 r., tak by zapewnić terminowe rozpoczęcie nowych programów UE, i popiera postulat Parlamentu Europejskiego, by następne WRF odpowiadały przynajmniej 1,3 % DNB UE-27.

3. Ubolewa, że we wniosku Komisji dotyczącym wieloletniego budżetu nie zaakcentowano wyraźnie problematyki równouprawnienia płci. Zgodnie z art. 8 TFUE równouprawnienie płci ma być uwzględniane we wszystkich dziedzinach polityki, zaś UE we wszystkich swych działaniach ma dążyć do promowania równości mężczyzn i kobiet. Poza tym sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci powinno być pogłębione, szersze i systematyczne.

4. Wyraża życzenie, by Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo w odpowiednim czasie osiągnęły porozumienie w sprawie zamiaru wystąpienia z UE Zjednoczonego Królestwa, zachowując cztery swobody przemieszczania się. Oczekuje, że Komisja włączy go do negocjacji w sprawie przyszłej współpracy Zjednoczonego Królestwa i UE po 30 marca 2019 r. i że będzie mógł przekazywać uwagi władz lokalnych i regionalnych umożliwiające konstruktywne i wyważone stosunki w przyszłości.

⁽¹⁾ COM(2018) 800 final

Obywatelstwo, sprawowanie rządów i lepsze stanowienie prawa

5. Przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji w sprawie zwiększenia roli pomocniczości i proporcjonalności, który wspiera realizację zaleceń grupy zadaniowej ds. zasad pomocniczości, proporcjonalności i „robić mniej, ale efektywniej”. Apeluje w związku z tym, by we współpracy z nim Parlament Europejski i Komisja zrealizowały zalecenia grupy zadaniowej, pomagając w promowaniu aktywnej pomocniczości w Europie i nowego sposobu pracy. Zobowiązuje się wnieść wkład w realizację zaleceń, gromadząc wiedzę, również fachową, europejskich miast i regionów, zwłaszcza za pomocą Sieci Monitorującej Stosowanie Zasady Pomocniczości, sieci regionalnych centrów oraz platformy REGPEX.

6. Zastanawia się, czy propozycja zniesienia dwukrotnej w ciągu roku zmiany czasu spełnia europejskie wymogi dotyczące wartości dodanej i koordynacji zasugerowane przez grupę zadaniową i przestrzega przed negatywnymi konsekwencjami dla władz lokalnych i regionalnych (zwłaszcza w regionach przygranicznych).

7. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą skorzystania z klauzuli pomostowej w celu zastosowania głosowania większością kwalifikowaną szczególnie w dziedzinie opodatkowania, co ułatwiłoby walkę z unikaniem opodatkowania i umożliwiło stworzenie sprawiedliwszych systemów podatkowych.

Miejsca pracy, wzrost gospodarczy, inwestycje i polityka spójności

8. Wraz z partnerami Sojuszu na rzecz Spójności (#CohesionAlliance) apeluje o szybkie porozumienie w sprawie pakietu legislacyjnego dotyczącego polityki spójności na lata 2021–2027, który powinien się nadal opierać na zasadach partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów. Przypomina, że polityka spójności jest główną polityką inwestycyjną Unii Europejskiej mającą na celu zwiększenie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w całej Unii Europejskiej. Wnosi, by z myślą o zmniejszeniu różnic w rozwoju pomiędzy poszczególnymi regionami i nadrobieniu zaległości przez regiony w gorszej sytuacji szczególną uwagę zwrócono na obszary wiejskie i regiony podlegające przemianom przemysłowym oraz regiony, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków geograficznych lub demograficznych, takie jak regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie.

9. Zwraca uwagę na fakt, że program Komisji na 2019 r. nie zawiera żadnego nawiązania do regionów najbardziej oddalonych, choć powinno mieć to miejsce, przynajmniej w odniesieniu do wdrażania komunikatu z 2017 r. „Silniejsze i odnowione partnerstwa strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”. KR ma nadzieję, że Komisja nadal będzie podejmować niezbędne działania, by opracować nowe podejście do regionów najbardziej oddalonych.

10. Proponuje skorzystanie z doświadczeń zdobytych dzięki partnerstwom w ramach agendy miejskiej, które przyniosły pozytywne wyniki pod względem wielopoziomowego sprawowania rządów, by poprawić analizę zgodności z zasadą pomocniczości i powiązanie między lepszym stanowieniem prawa a agendą miejską dla UE. Uważa, że plan działania dotyczący partnerstwa miejskiego w zakresie mieszkalnictwa przyjęty w listopadzie 2018 r. przygotowuje grunt pod europejski program mieszkalnictwa.

11. Odnotowuje z zaniepokojeniem, że inwestycje publiczne w UE są wciąż zbyt niskie i nierównomiernie rozłożone, o czym świadczy fakt skoncentrowania się przez Komisję Europejską w cyklu europejskiego semestru 2019 na inwestycjach długoterminowych. Przypomina zatem potrzebę przetransponowania do prawa pierwotnego porozumienia w sprawie elastyczności w ramach paktu stabilności i wzrostu. Ponawia apel o dalsze środki na rzecz ożywienia inwestycji publicznych, szczególnie poprzez wyłączenie współfinansowania krajowego, regionalnego lub lokalnego w ramach funduszy ESI z ram księgowych paktu stabilności i wzrostu, co przewidziano już odnośnie do współfinansowania w ramach EFIS.

12. Apeluje do Komisji, by przyjęła pragmatyczne podejście do aspektów zarządzania programem InvestEU po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi istotnymi i głównymi podmiotami takimi jak EBI.

13. Podkreśla dużą europejską wartość dodaną polityki dotyczącej młodzieży i takich programów jak Erasmus+, Europejski Korpus Solidarności i DiscoverEU, a także wskazuje na potrzebę zwiększenia ich dostępności i zapewnienia udziału władz lokalnych i regionalnych w ich wdrażaniu. W tym celu należy m.in. nagradzać projekty wnoszące wysoką wartość dodaną pod względem włączania młodych osób z niepełnosprawnościami oraz w wymiarze lokalnym i regionalnym. Dotyczy to w szczególności obszarów wiejskich, gmin przyjmujących imigrantów, najbardziej oddalonych regionów UE oraz krajów i terytoriów zamorskich. Zgodnie z nową strategią UE na rzecz młodzieży ponawia swój apel o to, by mógł nawiązać zorganizowaną współpracę z proponowanym unijnym koordynatorem ds. młodzieży.

14. Podkreśla fakt, że w celu zwiększenia potencjału UE w dziedzinie badań naukowych i innowacji Komisja i państwa członkowskie muszą zlikwidować lukę innowacyjną między regionami, i proponuje, by wzmocniono powiązania między programem „Horyzont Europa” a regionalnymi strategiami inteligentnej specjalizacji (S3).

15. Z niecierpliwością oczekuje na zapowiadany skoordynowany plan działania w sprawie rozwoju sztucznej inteligencji w Europie, który powinien również objąć sektor publiczny na szczeblu lokalnym i regionalnym, zważywszy na rolę i udział władz lokalnych i regionalnych w promowaniu inwestycji i ekosystemu sztucznej inteligencji na ich obszarach.

Polityka gospodarcza a wymiar społeczny UE

16. Podkreśla, że cele zrównoważonego rozwoju powinny zostać wdrożone jako ogólne ramy odniesienia dla polityki unijnej i w szczególności zastąpić strategię „Europa 2020” jako długoterminowe cele europejskiego semestru.

17. Przypomina o swoim poparciu dla wprowadzenia mechanizmu zdolności fiskalnej w celu zwiększenia odporności strefy euro i przygotowania się do konwergencji z przyszłymi członkami tej strefy. Mechanizm ten musi być jednak finansowany z zasobów własnych odrębnych od środków przewidzianych na finansowanie budżetu Unii Europejskiej, aby nie nachodził na programy unijne dostępne dla państw EU-27. Ponadto należy go rozliczać poza pułapem zasobów budżetowych UE.

18. Akcentuje fakt, że niskie wskaźniki wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów wynikają z braku współodpowiedzialności, finansowania i zdolności administracyjnych na wszystkich szczeblach, w związku z czym ponawia propozycję dotyczącą kodeksu postępowania w celu włączenia władz lokalnych i regionalnych do europejskiego semestru.

19. Wyraża zaniepokojenie, że władze lokalne i regionalne nie uzyskały wystarczających korzyści z finansowanych przez UE działań na rzecz budowania zdolności w obecnych WRF. Ponawia swój postulat, by Komisja wydała jeden zbiór wytycznych w celu skoordynowania wszystkich finansowanych przez UE działań na rzecz budowania zdolności.

20. Przyjmuje z zadowoleniem propozycje Komisji w sprawie ustanowienia przepisów umożliwiających opodatkowanie zysków uzyskanych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe dzięki gospodarce cyfrowej. Podkreśla również potrzebę ustalenia europejskiej definicji prawnej dotyczącej wirtualnego stałego zakładu dla przedsiębiorstw cyfrowych.

21. Wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania europejskiego filaru praw socjalnych i wyraża zaniepokojenie z powodu zmniejszenia przeznaczonych na ten cel środków budżetowych. Uważa, że niezbędne jest uznanie istotnego aspektu terytorialnego wdrażania tego filaru. Zachęca Komisję i prawodawców europejskich, by przyspieszyć ustanowienie Europejskiego Urzędu ds. Pracy oraz by włączyć do jego zarządu przedstawiciela władz regionalnych z państw członkowskich.

22. Przyjmuje z zadowoleniem niedawne powołanie grupy ekspertów ds. gospodarki społecznej i przedsiębiorstw społecznych, w której posiada swą reprezentację, i wzywa Komisję Europejską do przedstawienia ram prawnych, które obejmowałyby zbiór wspólnych definicji stosujących się do różnych form gospodarki społecznej takich jak spółdzielnie, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, stowarzyszenia i fundacje.

23. Proponuje, by jako sposób realizacji zasady 11 europejskiego filaru praw socjalnych przyjęto europejską gwarancję dla dzieci w celu zaradzenia dramatycznemu wskaźnikowi ubóstwa i wykluczenia dzieci w UE (26,4% w 2017 r.). Gwarancja ta powinna stać się integralną częścią EFS+.

Strategia jednolitego rynku, MŚP, konkurencyjność, przemysł oraz jednolity rynek cyfrowy

24. Podkreśla znaczenie opracowania zintegrowanej strategii przemysłowej i potwierdza swe zobowiązanie na rzecz uwzględnienia roli władz lokalnych i regionalnych w tej strategii.

25. Zachęca Komisję do zaproponowania aktualizacji programu Small Business Act dla Europy. Zwłaszcza w kontekście tzw. testu MŚP zwraca się do Komisji, by przy okazji przeglądu określonych aktów prawnych uwzględnić ich różne uwarunkowania, a szczególnie odnośnie do wniosków legislacyjnych podejmować działania i wprowadzać korekty w duchu REFIT.

26. Ponawia swe zobowiązanie do przekazywania informacji zwrotnych na temat wdrażania dyrektyw z 2014 r. w sprawie zamówień publicznych na szczeblu lokalnym i regionalnym ze względu na znaczenie władz szczebla niższego niż krajowy w zamówieniach publicznych, w celu oceny zastosowania kryteriów społecznych i środowiskowych.

27. Wzywa Komisję do rozpoczęcia przeglądu ram legislacyjnych dotyczących pomocy państwa w 2019 r., zwłaszcza GBER, rozporządzenia de minimis oraz ram dotyczących usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w celu należytego włączenia wszystkich istotnych podmiotów do konstruktywnego dialogu w sprawie zasadniczych założeń reformy.

28. Apeluje do Komisji, by ułatwiła wdrożenie infrastruktury szerokopasmowej, ze szczególnym uwzględnieniem słabo zaludnionych obszarów wiejskich charakteryzujących się rozproszeniem ludności, na których sieci szerokopasmowe są zasadniczym zasobem dla świadczenia skutecznych usług publicznych, powrotu młodych ludzi lub zakładania nowych przedsiębiorstw. Operatorzy na tych obszarach nie mają żadnego interesu handlowego, można więc stwierdzić, że istnieją tam niedoskonałości rynku. Dzięki temu Komisja przyczyni się do zlikwidowania przepaści cyfrowej w UE i ustanowienia spójnej sieci europejskich centrów innowacji cyfrowych.

29. Wzywa Komisję do przedstawienia propozycji rozwiązania kwestii regulacyjnych związanych z gospodarką współpracy i gospodarką cyfrową. Apeluje w szczególności o przygotowanie w oparciu o art. 153 ust. 2 lit. b) TFUE dyrektywy unijnej w sprawie pracy za pośrednictwem platform internetowych w celu ustanowienia minimalnych standardów sprawiedliwych warunków pracy w gospodarce cyfrowej.

Rolnictwo i leśnictwo, zdrowie publiczne i ochrona konsumentów

30. Apeluje, by WPR została rozwinięta w uproszczoną, sprawiedliwą, zrównoważoną i opartą na solidarności politykę rolną z korzyścią dla rolników, regionów, konsumentów i obywateli, i wzywa do zapewnienia większej wewnętrznej i zewnętrznej konwergencji płatności bezpośrednich, skutecznych narzędzi zarządzania kryzysem w celu stabilizacji dochodów rolników i bardziej wielopoziomowego sprawowania rządów na etapie opracowywania i wdrażania krajowych planów strategicznych.

31. Przyłącza się do apelu Parlamentu Europejskiego⁽²⁾ o to, by plan działania UE na rzecz obszarów wiejskich, górskich i oddalonych wspierał rozwój społeczno-gospodarczy, wzrost gospodarczy i dywersyfikację gospodarczą, dobrostan społeczny, ochronę przyrody, współpracę i wzajemne połączenia z obszarami miejskimi w celu wspierania spójności i zapobiegania fragmentacji terytorialnej.

32. Apeluje również o przygotowanie europejskiej strategii na rzecz regionów borykających się z problemami demograficznymi, która uwrażliwiłaby wszystkie polityki unijne – politykę spójności, innowacji, transportu, zdrowia, politykę społeczną oraz politykę w zakresie zatrudnienia, ICT, rozwoju obszarów wiejskich, imigracji itp. – na tę kwestię oraz obejmowała analizę kosztów i prognozy na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, o co wnosił KR w opinii w sprawie reakcji UE na wyzwania demograficzne.

33. Podkreśla, że innowacje i rozwiązania cyfrowe mają fundamentalne znaczenie dla rozwoju inteligentnych wsi, odnowienia centrów miast i rewitalizacji obszarów wiejskich. Wzywa Komisję do podsumowania i kontynuowania wysiłków podejmowanych w kontekście planu działania na rzecz inteligentnych wsi.

34. Planuje zareagować na oczekiwany w grudniu 2018 r. śródkresowy przegląd strategii leśnej UE i podkreśla znaczenie zapobiegania wylesianiu, ponownego zalesiania i przekształcania lasów.

35. Wyraża zadowolenie z kontynuacji EFMR jako szczególnego i uproszczonego funduszu z budżetem na niebieski wzrost, umożliwiającego podejmowanie przekrojowych działań w powiązaniu z innymi programami europejskimi. Apeluje, by budżet EFMR i udział zarządzania dzielonego pozostały na tym samym poziomie co w poprzednim programie. Wyłączone strefy połowu i akwakultury, rozwój niebieskiej gospodarki, pomoc dla portów, kwestie środowiskowe oraz zachowanie morskiej różnorodności biologicznej stoją w obliczu wielkich wyzwań w okresie po 2020 r. i wymagają wsparcia w ramach EFMR. Komitet apeluje o cofnięcie zobowiązania do stosowania instrumentów finansowych w ramach EFMR na wspieranie akwakultury i przetwarzania produktów.

36. Wyraża ubolewanie, że włączenie programu UE w dziedzinie zdrowia do EFS+ doprowadziło do zmniejszenia puli środków finansowych na finansowane przez UE inicjatywy zdrowotne, i postuluje, by odpowiednie działania i środki finansowe zrekompensowały ten spadek.

37. Wzywa Komisję Europejską do rozważenia istniejących systemów znakowania żywności, zaproponowania obowiązkowego jednolitego unijnego systemu znakowania za pomocą koloru na podstawie stugramowych jednostek produktów, na przedniej części opakowania żywności na terenie całej UE. W tym systemie konsumenci otrzymywaliby jasne informacje i zachętę do zdrowszych nawyków żywieniowych. Na tej samej zasadzie trzeba wprowadzić szczegółowe kryteria w odniesieniu do produktów opatrzonych oświadczeniami żywieniowymi i zdrowotnymi.

⁽²⁾ Zob. rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2018 r. w sprawie szczególnych potrzeb obszarów wiejskich, górskich i oddalonych.

38. Przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji dotyczący europejskiego formatu wymiany elektronicznej dokumentacji medycznej w celu poprawienia leczenia pacjentów we wszystkich regionach i państwach członkowskich. Wnosi, by we wniosku Komisja wnikliwie rozważyła kwestie ochrony danych i interoperacyjności.

Turystyka i kultura

39. Ponawia swój apel do Komisji, by dokonała gruntownego przeglądu swej strategii na rzecz turystyki z 2010 r. za pomocą jasnego wieloletniego programu prac.

40. Zwraca się o podjęcie działań następczych w odniesieniu do Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018 za pomocą nowego europejskiego planu działania w dziedzinie dziedzictwa kulturowego.

Unia energetyczna, polityka przeciwdziałania zmianie klimatu i środowisko

41. Zaleca ustanowienie skutecznego mechanizmu wielopoziomowego sprawowania rządów w celu skutecznego wdrożenia pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” poprzez zadbanie o to, by krajowe plany w zakresie energii i klimatu były opracowywane w ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi i zapewniały opracowanie systemu wkładów ustalonych na poziomie lokalnym i regionalnym w celu uzupełnienia ustalonych na poziomie krajowym wkładów na mocy porozumienia paryskiego.

42. Z myślą o czwartym sprawozdaniu w sprawie stanu unii energetycznej podkreśla znaczenie wspierania sprawiedliwej transformacji energetycznej, która wymaga zwłaszcza dbałości o regiony, na które będzie miała szczególnie wpływ, takie jak regiony o specyficznej zależności od przemysłu opartego na paliwach kopalnych i wyspy, szczególnie te, które nie są wzajemnie ze sobą powiązane, jak ma to miejsce w wypadku regionów najbardziej oddalonych. W tym kontekście uznaje już realizowane działania dotyczące ubóstwa energetycznego i podkreśla kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w ich realizacji.

43. Wzywa Komisję do monitorowania społeczno-gospodarczych następstw nowego kształtu rynku energii elektrycznej dla wszystkich państw członkowskich i regionów UE.

44. Z zadowoleniem przyjmuje niedawno opublikowany dokument „Czysta planeta dla wszystkich. Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki”, w którym zobowiązuje się UE do osiągnięcia do 2050 r. neutralności dla klimatu i uznaje centralną rolę władz lokalnych i regionalnych. Podkreśla, że środki służące wdrożeniu tej strategii powinny być zgodne z zasadą wielopoziomowego sprawowania rządów, przyznawać formalną rolę władzom lokalnym i regionalnym, zwłaszcza poprzez uwzględnienie systemu ustalonych na szczeblu lokalnym i regionalnym wkładów w planach krajowych w zakresie energii i klimatu, oraz opierać się na takich inicjatywach jak Porozumienie Burmistrzów. Wskazuje na potrzebę ścisłego zintegrowania tych wysiłków ze strategią na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym i unią energetyczną, a zarazem akcentuje potrzebę dopilnowania, by skutki gospodarcze niezbędnych przemian zostały sprawiedliwie rozłożone z myślą o osiągnięciu sprawiedliwej transformacji.

45. Wzywa Komisję Europejską do opracowania we współpracy z KR-em strategicznego i zintegrowanego 8. programu działań w zakresie środowiska i zobowiązuje się do przyjęcia na siebie aktywnej roli w Technicznej Platformie Współpracy w zakresie Środowiska. Apeluje również, by władze szczebla niższego niż krajowy uczestniczyły w drugim cyklu przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska.

46. Apeluje, by Komisja Europejska zaproponowała całościowy plan poprawy realizacji europejskiej strategii ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r., zapewniając strategiczne wytyczne państwom członkowskim, zwłaszcza zaś formalnie uznając kluczową rolę samorządów lokalnych i regionalnych. Z niecierpliwością oczekuje kontynuacji ścisłej współpracy z Komisją Europejską nad proaktywnym przygotowaniem ram polityki na okres po 2020 r., w perspektywie konferencji COP 15, zaplanowanej na 2020 r. w Pekinie. Będzie to wymagało zdecydowanego zobowiązania nie tylko do powstrzymania utraty różnorodności biologicznej i ekosystemów, lecz również do ich faktycznego przywrócenia, a także będzie wymagało ustanowienia ambitnych i integracyjnych ram polityki różnorodności biologicznej do 2030 r., które będą w stanie zrealizować wizję CBD na 2050 r. w kontekście celów zrównoważonego rozwoju.

47. Wzywa Komisję, by lepiej włączyła zasady odporności na klęski żywiołowe do wszystkich strategii politycznych i funduszy UE w celu zwiększenia zdolności państw członkowskich i władz szczebla niższego niż krajowy do zapobiegania zarówno klęskom żywiołowym, jak i katastrofom spowodowanym przez człowieka, przygotowania się do nich, reagowania na nie i odbudowy po nich. Można by to osiągnąć dzięki lepszemu zrozumieniu ryzyka, w tym poprzez wprowadzenie jednoznacznej metody analizy ryzyka i przeprowadzenie ukierunkowanych i coraz bardziej precyzyjnych badań mających określić podatność terytoriów na zagrożenia, jak również szkody gospodarcze, zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie, które może ponieść obszar dotknięty ekstremalnym zjawiskiem naturalnym.

48. Ponawia swój apel o plan działania UE na rzecz transportu rowerowego w celu zaradzenia rosnącemu popytowi na skoordynowane działania na szczeblu UE.

Sprawiedliwość, bezpieczeństwo, prawa podstawowe i migracja

49. Ponawia swój apel do Komisji, by wspierała władze lokalne i regionalne w zaradzeniu kwestii radykalizacji, wydając wytyczne dla samorządów lokalnych i regionalnych dotyczące strategii zapobiegania w celu przeciwdziałania radykalizacji postaw.

50. Wzywa o umocnione procedury i mechanizmy ochrony demokracji, praworządności i praw podstawowych, które mogą stać się częścią paktu Unii Europejskiej.

51. Z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane przez ONZ globalne porozumienie w sprawie migracji i zachęca wszystkie państwa członkowskie UE do podpisania go w dniach 10–11 grudnia w Marrakeszu i następnie ratyfikowania go. Podkreśla, że porozumienie to jest istotnym elementem kompleksowego, wielostronnego i wielopoziomowego podejścia do migracji, o co postulował już Komitet.

52. Podkreśla fakt, że skuteczne i humanitarne zarządzanie granicami zewnętrznymi UE oraz opracowanie kompleksowej polityki migracyjnej i wspólnego systemu azylowego UE ze wspólnymi wysokimi standardami ma zasadnicze znaczenie dla wszystkich gmin, regionów i miast, zwłaszcza dla tych, które przyjmują uchodźców, oraz tych położonych przy granicach, na które przypada szczególnie duży napływ migrantów.

53. Wnosi, by Komisja zaproponowała dodatkowe bezpieczne i dostępne rozwiązania prawne dotyczące migracji do UE, takie jak wizy humanitarne i programy sponsorowania prywatnego; apeluje do państw członkowskich, by szybko uzgodniły i wdrożyły nowe unijne ramy przesiedleń oparte na ambitnych celach odnośnie do ochrony i liczby beneficjentów. Wzywa ponadto Komisję, by zachęcała państwa członkowskie do okazywania konkretnej solidarności tym państwom członkowskim, które są najbardziej narażone na przepływy migracyjne, zgodnie z art. 80 TFUE i zapisaną w niej zasadą solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, w tym również na płaszczyźnie finansowej.

54. Zachęca Komisję do dalszego uproszczenia i przyspieszenia procedur finansowania i do ułatwienia bezpośredniego dostępu miast i regionów do środków finansowych mających zaradzić kryzysom humanitarnym oraz zapewnić integrację uchodźców. Pomoc w sytuacjach kryzysowych mogłaby przyjąć formę dotacji przekazywanych bezpośrednio władzom lokalnym i regionalnym, które borykają się z dużą migracją, zwłaszcza zaś tym, które są odpowiedzialne za przyjmowanie i integrację nieletnich migrantów bez opieki. Wzywa również Komisję do dołożenia starań na rzecz ułatwienia wymiany dobrych praktyk między władzami lokalnymi i regionalnymi dotyczących integracji migrantów, zwłaszcza do skupienia się na miastach średniej i małej wielkości.

55. Wzywa Komisję, by na wzór wsparcia dla integracji uchodźców i obywateli państw trzecich w ramach pomocy humanitarnej zapewniła wsparcie na rzecz integracji obywateli europejskich, którzy musieli opuścić kraje pobytu z powodu kryzysu politycznego, gospodarczego czy humanitarnego, którzy w przeciwnym razie pozostaliby zupełnie bez pomocy, mimo że są obywatelami UE.

Polityka zewnętrzna

56. Postuluje, by Komisja Europejska uwzględniła w pełni wkład władz lokalnych i regionalnych oraz prace wspólnych komitetów konsultacyjnych i grup roboczych KR-u, zwłaszcza sprawozdań z postępu prac z 2019 r. dotyczących krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących, i ponawia apel, by istniejące programy finansowania UE, szczególnie TAIEX i współpraca partnerska zostały dalej dopasowane do potrzeb zainteresowanych stron szczebla lokalnego i regionalnego.

57. Popiera nowy europejski program współpracy terytorialnej umożliwiający ścisłą współpracę między władzami lokalnymi i regionalnymi w państwach członkowskich oraz krajach kandydujących, potencjalnych krajach kandydujących i państwach sąsiadujących. W związku z tym zwraca się do Komisji o wspieranie istniejących strategii makroregionalnych UE i sprzyjanie tworzeniu nowych. Ponadto zachęca Komisję do wspierania procesów współpracy transgranicznej między władzami regionalnymi i lokalnymi, w tym w formie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej (EUWT).

58. Zgłasza zamiar udziału w strategicznych dyskusjach na temat przyszłości inicjatywy na rzecz Partnerstwa Wschodniego z okazji jego dziesięciolecia w 2019 r., zwłaszcza za pomocą CORLEAP-u, swojej grupy zadaniowej ds. Ukrainy oraz wzajemnych partnerstw UE–Ukraina.

59. Apeluje do Komisji Europejskiej, by uwzględniła jego prace w zakresie stabilizacji południowego sąsiedztwa za pośrednictwem Eurośródmorzeskiego Zgromadzenia Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM-u) oraz szczególnie inicjatywy nikozyjskiej na rzecz miast libijskich, która poprawia jakość lokalnych usług publicznych w Libii i przywraca więź tych gmin ze społecznością międzynarodową, wykorzystując już istniejące najlepsze praktyki i przewidując odpowiednie finansowanie w celu wspierania inicjatyw operacyjnych.

60. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by rozwiązać problem umyślnej dezinformacji zarówno w krajach UE, jak i krajach partnerskich, i wyraża gotowość do wsparcia tych wysiłków.
61. Odnotowuje, że prace zespołu zarządzającego dotyczące realizacji wspólnego oświadczenia UE i USA z lipca 2018 r. wydają się głównie koncentrować na współpracy regulacyjnej i apeluje o respektowanie norm UE, zwłaszcza rygorystycznych norm sanitarnych, żywnościowych i środowiskowych. Podkreśla w tym względzie, że Komisja musi zadbać o to, by obowiązujące normy pracy i normy prawne dotyczące bezpieczeństwa produktów, danych, ochrony konsumentów, zdrowia i środowiska nie były bagatelizowane ze względu na walkę z protekcjonizmem handlowym i doprowadzenie do zawieszenia sankcji USA.
62. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, austriackiej, rumuńskiej i fińskiej prezydencji w Radzie UE oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
